

XIII. kötet.

Budapest, 1898. október 30-án

44. szám.

Kitől fél?

Részeg (énekelve neki dőlög egy kapunak).

Rendőr. Mit ordít annyira arra a kapura? Talán be akar menni?

Részeg. Barátom, ha én itt laknám, csak nem képzeli, hogy ordítanék. Ön úgy látszik, nem nős ember!

Hol akar megszáradni?

Asszony. No, hiszen jól eláztunk ebben a csúnya időben!

Férj (papushös). No látod! Legjobb lesz, ha betérünk ide ebbe a kocsmába s pár korsó sör mellett megszáradhatjuk magunkat.

Addig élet...

Addig élet csak az élet,
Mig a szívünk fiatal,
Mig szerelem lángja éget
S csak övé a diadal.

Mig többet ér minden czélnál,
Minden kincsénél minekünk
Az a rózsá, a mit szép lány
Arczára csalt a szemünk.

Bájos rózsák, ti jelzitek:
Hogy szívünkben ég a láng,
Oh hogyha ti eltüntetek,
Jön a vénség tele ránk!

Huan Béla.

Mi nem tetszik neki?

Komorna. Az uraság nem holnap, hanem ma érkezik meg az éjjeli gyorsvonattal.

Inas. Ez az újabb terv bizonyosan a gróf úr fejében született meg; annak soh se jó a rendes idő!

Balla Jancsi szegény ember volt. Mesterségére nézve ispán a Gedőfalvi grófok tóháti birtokán.

Hanem a mit a sors tőle földi javakban megtagadott, bőven kárpótolta érte a természet, megáldván őt szép, sugár termettel, barna-piros arcának fő ékességével: hamiskás, ésbontóan kanyargó, szénfekete kis bajuszszal. Merészen ivelt szemöldei alól nefelejtsz szem kändikált elő, barna arczon a férfi-szépség netovábbja. Meglehet, hogy az arczkép hiányos. Ha azonban Terebessy Magduska beszélni akarna, tőle jóval többet megtudhatnánk. Elmondaná nekünk, mily hamis az a kék szem, mikor inceselkedve rá tekint, mily csókolni való az a piros száj, mikor alig hallhatóan susogja: «Magduskám, édes!»

— Ah, hát így vagyunk?! — fogják mondani önök. — Szerelmi história?

Persze, hogy az, még pedig nem is mindennapi.

Igaz ugyan, hogy Terebessy tisztartó úr nem jó szemmel nézi a Balla Jancsi pákosztoskodását, mert ő Magduskának nem olyan nevelést adott, hogy ispánné ténsaszony váljék belőle. De a fiatalok nem sokat adnak e rideg felfogásra. Ők remélnék és boldogok, ha egymást láthatják. A jövővel egyelőre mitsem gondolnak, jó az Isten, majd lesz valahogy... Édes jó Istenem, hány ügyefogyott, szerelmes ficzkó helyezi bizalmát a te gondviselő, atyai jóvoltodba! Ha te nem volnál, meg az a bizonyos sors, melyet te igazgatsz, az ilyenek bizony nézhetnének szívök választottjára mint a mesebeli róka a szőlőre.

De hát a sors, a sors! Hej, sok elrontott, elgyávászkodott, elhamarkodott dolgot terelt már ő kelme a rendes kerékvágásba. Így történt ez a Balla Jancsi dolgával is; de hogy miképen, mindjárt elmondom.

A szerelmesek dolga odáig fejlődött már, hogy annak a bizonyos nótabeli dorozsmai szélmalomnak egy csepp oka se volt többé a busulásra, ha nem fujt a szél; ott volt helyette az epedő ispán, a ki holdas, néma éjszakákon bizony bátran helyettesíthette volna ezt az olykor sztrájkolásra hajlandó természeti őserőt elementáris sóhajtaival. Magduskánál is ziláltak voltak a belpolitikai viszonyok, a mennyiben a szív és ész erős tusát vívtak egymás ellen; de a mint azt minden regény-olvasott ember tudni fogja, az a csintalan, mozgékony kis húsdarab lett a győztes, a melyet még a tudósok is szívnek neveznek. E tekintetben tehát a dolog rendben lett volna. De a tisztartó papa! Neki roppant reális elvei voltak házasság dolgában. Szégyen ugyan reá, hogy korától annyira elmaradt, de ő az etymológiában azokkal tartott, a kik szerint a vőlegény őseinknél vevőlegény volt.

— No, hát legyen az most is, a ki áldotta! Legyen neki mit aprítani a tejbe! Én csak nem fogom az árvát tartani?

Igaz, hogy az ispáni jövedelemből nem is igen lehetett

volna olyan feleséget tartani, a ki francziául, sőt még uram bocsá! angolul is beszél, zongora-virtuóz, szokva van a sok cselédhez, fényhez, kényelemhez. Az ispánné ténsaszonynak mind-erről le kell mondania. De még sem, a nyelvekről nem! Francziául beszélhet a mopszli-val, angolul meg az agarakkal; azok úgy is legjobban értik ezt a nyelvet, föltéve, hogy finom nevelésben részesültek.

Ily körülmények között nehéz felhők kezdtek tornyosulni a láthatáron. Már-már kenyértörésre került a dolog a tisztartó és az ispán között, mert Magduska nap-nap után mind jobban hervadt.

Ekkor történt, hogy egy derült őszi napon Balla Jancsinak vendége érkezett, Gerendy Máté személyében, a ki egy pesti ujságnál jól jövedelmező állást töltött be. Balla Jancsival iskolapajtások voltak, így mondanom se kell, hogy a jelen szomorú viszonyok között is igen szíves fogadtatásban részesült.

— Ugyan pajtás, — kezdi el a szót Gerendy, — mi a kő ütött hozzád? Olyan vagy, mint a kinek dinnyeföld nem jutott!

— Hagyd el, barátom, kutya állapotba jutottam, szerelmes vagyok...

— Azt mindjárt gondoltam, mert nagyon kezdesz hasonlítani a holdvilághoz. Hanem az nem baj, más is bele esett már abba a sötét verembe, a melyet Petőfi szerlemnek nevez, hanem csak kilábolt belőle becsülettel. Dictum, factum czimbora, meg kell házasodni! Ki az a tündérszép királykisasszony? Rögtön meg is kérem a számodra!

— Meg ám, ha adnák. Csakhogy szegény legény vagyok én ő hozzá. Ennyi az összes vagyonom, a mit magad körül látsz bútor képiben. Ezen kívül az íróasztalom fiókjában egy csomó diákkori szerelmes levél, meg egy sorsjegy. Semmi tovább!

— Hohó! Sorsjegy!? Hisz te akkor rengeteg gazdag vagy czimbora! Mutasd!... Tessék. Mához tiz napra 600.000 koronát nyerhet és ő szegény! Nem oda Buda, fiacskám! Bizzál a gondviselésben, te még gazdag ember lehetsz, addig is tápláljon a remény.

— Könnyű neked, szeleburdi, de a tisztartó urat nem lehet ám reménynyel biztatni, neki valóságos kézzel fogható vagyon kell. Ő ilyen koldushoz sohasem adja Magduskát, mint én vagyok.

— Ez elég szomorú. Hanem tudod mit, czimbora? Tiz nap nem a világ, addig, mint Madách mondá: «küzdj és bizva bizzál!» Tudod, azt szokták mondani, az ördög nem alszik. Most pedig jerünk úgy hallom, ebédre harangoznak, ne várakoztassuk jövendőbeli anyósodat!

Az ebéd derült hangulatban folyt le. Máté vig fiunak mutatta magát; meg nem szűnt az ő vidám fővárosi pletykáival, finom élcczel segítvén magán, ha előadásá-

ban itt-ott hézagok mutatkoztak. De mint mindennek, az ő tanyai mulatásának is vége szakadt. Másnap visszautazott a fővárosba, magával vivén egy kellemes nap emléket, melyek között szinte bántóan tűnt fel olykor-olykor a reménytelen szerelmes Balla Jancsi.

A napok, bár egyhangu szomorúságban, lassankint mégis csak teltek-multak. Végre elérkezett az osztály-sorsjáték húzásának utolsó napja.

Az ispán és a tisztartó épen a szüreti munkásokat serkentgették, midőn egy lovas ember vonta magára figyelmüket.

— Jó napot kívánok! Tekintetes Balla János ispán urat keresem.

— Én vagyok.

— Sürgőnyt hoztam a tekintetes úrnak.

Balla elsápadt s csak néhány másodperc múlva tudott annyit rebegni:

— Adja ide!

— Midőn a táviratot felbontotta, elpirult, majd elfehéredett és dadogva kérdezé:

— Mi jár ezért, barátom?

— Fogja, itt van még mellé öt forint borraivaló!

Ezzel a lovas elvágtatott.

— Mi az, Balla barátom? Nem ismerek magára! Öt forint borraivaló, mondhatom: nem rossz! Talán valami amerikai nagynéni?

— Oh, nem... Tessék!

Bizonyos nemével a büszkeségnek adta a tisztartó kezébe a sürgőnyt, a ki abból a következőket olvasá:

«Tekintetes Balla János úr

Tóhát.

Önnek tőlünk vásárolt 8309 számú sorsjegye a mai napon hatszázkettes ezer koronával kihúzatott.

Merkur».

— Gratulálok, Balla barátom, ez igazán roppant szerencse!

Másnap jött a családi ujság, abban is vastag számokkal a 8309 sz. sorsjegy, kihúzva 602000 koronával. Nagy volt a Balla Jancsi öröme, oly nagy, hogy az ebéd vé-

geztével ünnepélyes állásba helyezve magát, szólott eképen:

— Kedves tisztartó úr! Nagyságos asszonyom! Azt hiszem, nem titok önök előtt az a vonzalom, a melylyel Magduska iránt már régebben viseltetem. Mint szegény gazdasági hivatalnok, eddig nem mertem nyilvánítani szívem érzelmeit, de most, miután a sors egy kerékfordulása által gazdag ember lettem, ezennel ünnepélyesen megkérem Magduska kisasszony kezét.

A válasz boldogító «igen» volt. Megtartották a kézfogót, sőt egy héten belől dispendatio mellett az esküvőt is.

Midőn a lakodalmi mámor szétoszlott, Terebessy papa megint a régi, számító ember lett s beküldte a nyertes sorsjegyet kifizetés végett az igazgatóságához. A következő választ kapta: «8309 sz. sorsjegy kihúzva nem lett. Igazgatóság».

A hatás iszonyatosan drámai volt. Az elkeseredett apa a szó teljes értelmében dühöngött, tört, zúzott mindent, a mi keze ügyébe akadt. Följelentést tett a Merkur váltó-üzlet ellen hamis hír kolportálása miatt. Persze a bank szépen kimosdott. Egyetlen hivatalnokára se lehetett rábizonyítani a távirat feladását. A családi ujság nyomdatulajdonosa szintén bíróság elé került. Itt egy szegény szedő itta meg a levét mindennek, a ki állítólag megvolt vesztegetve s egy számban hamisan szedte a nyerő sorsjegy számát.

* * *

Elvonult a vihar, kiderült az ég. Egy andalító nyári estén Tóhátra megint vendég érkezett. Gerendy Máté volt. Poharazás közben megszólal Máté:

— No, már csak valld meg, czimbora, hogy jó tréfa volt tőlem az a sorsjegy komédia!

— Mit beszélsz? Hát te voltál a hamis hír terjesztője?!

— Persze, hogy én, füles! Nálam nélkül ma is a holdvilágnak panaszkodnál!

Ekkor Máté nyaka körül két illatos puha kart, arcán csattanó, meleg esőket érzett.

— Oh, maga aranyos gonosztevő!

Magda volt.

Imre Károly.

Protekeziós világ.

Középiskolából
Alig hogy kikerül,
Már a hivatalba
Díjnoknak bekerül.

És mint ilyen végzi
El az egyetemet...
Protekezió révén
Doktor úr is lehet.

... Lesz még tanácsos is
S nagyot nő a hasa...
Habár tanácsának
Se ize, se sava.

Szegény fiu pedig
Bátor elmeéllal:
Még diplomásan is
Küzködik a léttel.

Följegyezni lehet
Ez idők terhére:
Szamarakat fognak
A lovak elébe.

Szathmáry Károly.

Családi örömök.

- Igazán szépek a baromfiak, szomszéd!
 — Hát mit csináljunk? Familiánk nincs, hát ebbe fektetem a családi örömeimet!

A rossz példa.

- Az anyjuk nagyon nyög ám!
 — Ugy-e mondtam, attól a városi néptől, a kik nálatok nyaraltak, csak finnyásságot tanulnak az asszonyok!

Csalódás.

Kis gerlicze, dalos kanári...
 Kolibri, fecske, vadgalamb...
 És tudja isten, még miféle
 Kedves madárnak mondtalak.

Most sült ki, mennyire csalódtam,
 Hogy szívem tévedése nagy:
 Mivelhogy te, — már megbocsáss, —
 Bizony, te csak *libácska* vagy.

Postás.

Kellemetlen fölfedezés.

Kisasszony (a szobaleányhoz). Mit szól, Mari, a vőlegényemhez? Nem olyan mint egy Adonis? Szépsége minden nőt meghódít.

Szobaleány. Tudom, én is fülig szerelmes vagyok belé, mióta megsókolt.

Szép lehet.

- Oz én fiom egész holáloson bele von bolondolvo o Roth üvé leányábo!
 — Tolán inkább egészen mogához von térve, mikar nyalezvan ezer flarind hozományo von!

A megnyugtató.

Részeg. Máma megint nem tudom, fizettem-e vagy sem? No majd holnap meglátom, kék-e a térdem és az arcom, látszik-e ütés rajta? Ha nincs nyom, akkor fizettem!

Koldusok közt.

I. koldus. Mit csinálsz? Minek veszed le a köteléket a lábadról?

II. koldus. Hát biz én most a másik lábamat kötöm be, mert meguntam mindig a jobb lábamon sántikálni.

A próba.

- Apjok, valami mozog az ágy alatt!
 — Várj csak, majd oda hajítom a csizmámat; ha elhallgat, akkor bizonyosan kutya lesz, mert épen tegnap kentem be jól hájjal!

Vendég (a sörös poharat tartva a kezében). Mariska, ha maga nem habozna annyit, higgye el, sokkal kedvesebb volna!

Nem bánom.

Nem bánom, hogy álmadoztam,
Hogy a hitvány földi porban
Aranyszemet keresék,
Bárha sokat nem találtam,
De harcoltam értök bátran,
Tiszta szívvvel s ez elég.

És e néhány aranyszemet,
Megbecsülöm, mint csak lehet:
A szívembe foglalom,
S ha por is lett rég szívemből,
Valahol tán majd ezekről
Rám ismernek egykoron.

Huan Béla.

Ne neked!

A dalosok (névnapot köszöntve énekelnek a zászlóanya ablakánál).

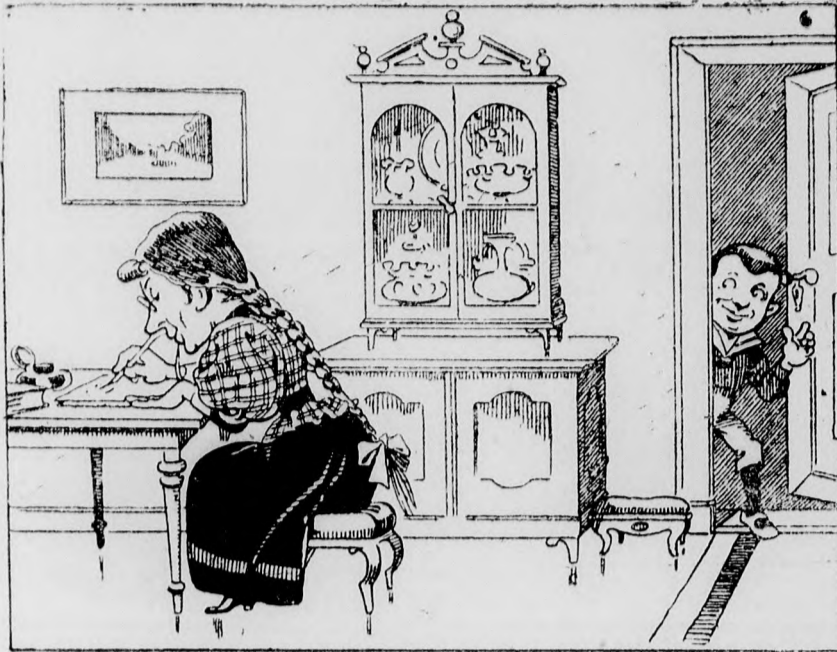
Isten veled, te bájos angyal!
Aludj szép álmokat!

Nő (a férjéhez). Istenem, de gyönyörűen énekelnek, hallod?

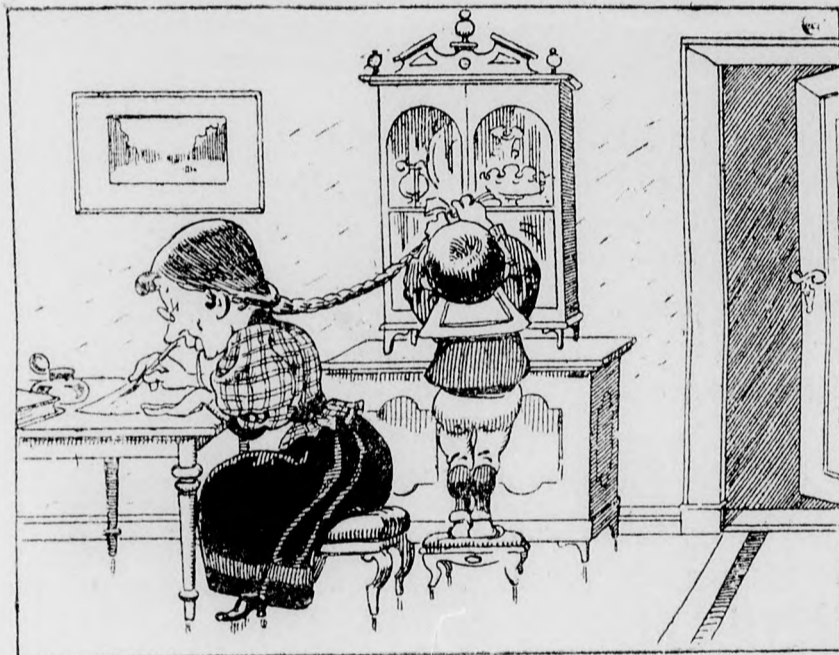
Férj. És mily szépen tudnak hazudni!

vagy: a megzavart versírás.

I.

II.

III.

IV.

Jól spekulált.

A sinfalvi olvasóegyletnek anyagi ügyei nem épen a legfényesebben állottak, úgy, hogy alig fedezte a kiadásokat. Új elnököt választ az egylet, a ki átvevén az egylet ügyeinek vezetését s számot vetvén a bevételi és kiadási tételekkel, kitünt, hogy az egylet a szolgának hónapok óta tartozik bérfizetéssel. Megszólítja a tudákos szolgát és dorgálja, hogy miért hagyta a fizetését, miért nem elégített ki magát, mire a szolga így válaszolt:

— Azért nem vettem ki a fizetést, mert tudtam, hogy az egyletnek rosszul megy a dolga, hát vártam, míg jobb létre szenderül.

Hogy kibékítse.

Asszony. Julcsa, Julcsa, nem szégyelli magát! Maga megint reggelig maradt a házon kívül ebben a csúnya időben!

Cseléd. Ne tessék haragudni, hiszen nem hűtöttem meg magamat!

A magány oly élvezet, a melyet nem oszthatunk meg senkivel.

★

Azok a szerencsések, a kik nincsenek a szerencsére utalva.

Mit csinál a pap?

Számos évig káplánkodtatta szem előtt a püspök Benedek tisztelendő uramat, mivel úgy találta, hogy ennek az ital iránt való erős szeretete nagy gyöngeség. Minthogy azonban e földön semmi sem tarthat örökké: annál fogva egyszer csak ez a káplánság is bele végződött egy kis vidéki plébánosságba.

Az ismerősöket háborgatta a kíváncsiság megtudni, hogy ugyan miként viselkedik új hivatalában Benedek tisztelendő uram? Meg is kérdezték hát az egyik hivatól, a kit a hetivásáron szemre kaphattak:

— Mit csinál a papjuk, atyafi?

— Hát bizony, kérem szeretettel, — felelé nagy komolyan az atyafi, — reggelenként mindig misét mond, — hanem esténként soha sem tudja, hogy — *mit mond.*

Jó fiúk.

Legény. Azért csak üssön csapra koresmáros uram másik hordót, mi visszajövünk. Csak a tisztelendő úrnak megyünk jó éjszakát kívánni az ablaka alá, hadd higgye az öreg, hogy az ő tanácsa nem veszett kárba s nyugodtan aludjék el!

Mi bántja?

Nő. O szabrászak itt vonnok!

Új földesúr. Okkor kezdjenek o munkájokbo!

Nő. Ozt mandják, o modeliük nem jütt még ide!

Új földesúr. Micsede? hát oz én kostélyomro olejan modellt okornok kiforogni, o ki máshovo is eljár?

Kivágta magát.

Asszony. Mit láttam! A szobaleány a te karjaidba dől!
Férj. Úgy kell neked, miért nem teszték az előszobába lámpát. A szegény leány úgy megijedt tőlem, hogy karjaimba ájult!

Mai koldus.

A köruton koldus járkált,
Vak volt mind a két szemére;
Ma már sánta s törött kezét
Emeli fel könyörgésre.

Holnap — a mi valószínű —
Majd mint néma szerepel;
Holnapután pedig újból
Két szemét veszíti el.

Ráth Gyula.

Az erőmérő.

A. Nem is hittem, hogy ennek a homoki boroskának ilyen ereje lehet.

B. Meghiszem azt! A mult héten még a Csülök komát is úgy leteperte, mint a pinty; pedig az már díjat is nyert a birkózásban.

Mit szeretne tudni?

Papucshős (egy szobrot nézve). Azt mondják, nagy ember volt a nagyvilág előtt, de azt persze senki se tudja, a felesége hányszor bizta rá a kapukulesot.

A balvégű találka.

Bambafit kinevezték irnoknak a megyéhez. A mint a kinevezési okirat kezében volt, elhatározta, hogy megházasodik s rögtön hozzá is fogott a levélíráshoz, hogy kedvesével tudassa előmenetelét s felkérje, hogy ha őt igazán szereti s felesége óhajt lenni, akkor jőjjön el naplementekor a városkertbe.

Bambafi alig várta az estét, azt a gyönyörűséges holdas estét, mely egyedüli tanúja lesz boldogságának. Végre beesteledett s Bambafi pillanat alatt végigfutotta a városkert sétányait, míg végre a fürdő felé eső részen, a bokroktól árnyékolt lóczán egy nőalakot pillantott meg.

— Ő az! — suttogá magában és egyenesen lábaihoz omlott.

— Tiéd vagyok, elválhatatlanul a tiéd!

A leány felkaczagott s futni készült.

— Ilkám!

— Nem vagyok én Ilka, — szólt a leány, — én Máli vagyok. Doktor Sz. úr feleségének a szobaleánya. Várom az asszonyomat, míg megfürdik.

Különböző felfogás.

Nő. Nő, mit szólsz o bicikli-ültözetemhez?

Férj. Csok nem szegüdtél o bicikli spart ellenségének?

Szerencsétlen bók.

I.

— A nagysád kedves leánya igen gyakorlott a skálázásban!

— Oh nem ő zongorázik, —

II.

— csak a szobalány törli le a billentyüket.

Divat vagy jog?

Hova, mivé leszünk?
Szivar, cigaretta,
Szívja ezt régóta
Zsuzsi, Nacza, Terka;
No de ez még hagyján!
Kabát, nadrág, pálcza,
Hordja ezt maholnap,
Minden úri dáma.

Hova, mivé leszünk?
Hogyha így haladunk,
Kedves szép hölgyeink!
Kitesznek mi rajtunk.
Az ám! de nem való...
Pardon! majd kimondtam;
Köszörüljék kissé
A nyelvüket rajtam!

Éles fegyverük van,
Igaz, de nem félek,
Mert ha közre fognak,
Akkor nem beszélek;
De az igazságot
Suttymban megmondom,
Igaz, volt ezért már
Nőkkel elég dolgom.

Hm, oda se neki!
Van már feleségem,
S ez az egy nő sokszor
Igazat ad nékem.
Nem is hord kabátot,
Nadrágot és pálczát,
Mert fejébe vertem
Az Isten parancsát.

«Ne kívánd a másét!»
Persze kik ezt tudják,
A férfi-jogokat
Azok nem kívánják (?)

— Pszt! megvan a rébusz,
Csak meg kell fejteni:
Ez is meglesz rögtön,
Tessék csak figyelni!

... Minden teremtvé volt
Az egész világon,
S ekkor jött az Isten,
Hogy embert formáljon.
Ez is meglett s asszony
Még se volt teremtvé:
Ilyet az Uristen
Legvégül teremté.

Lássák szép hölgyeink,
Minek az erőszak!
Tudják, legutolsók
S azok is maradnak.
Hordjanak akármit,
Nem segítnek rajta,
Mert annak idején
Isten így akarta.

Farkass Károly.

Mire nincs szükség?

— És menyiért festi le az onyósomat?

Festő. A megszólamlásig hűen száz forintért.

— Ehhü az edj cseppet se kötöm mogomot! Nem elég már, ho edj onyós lefestve von, még megszólamlásig is hó legyen?

Barát. Úgy láttam, kedves nőnek használt a tengeri fürdő.

Férj. Oh igen! Ő meghizott, de én rettenetesen megkönnyebbültem.

A hogy otthon hívják.

Tanító (az I. osztályban olvassa a névsort). Nagy István! Nagy István! Nincs itt? (A névsor-felolvasás után egyik fiú ülve maradt). Hát téged hogy hívnak?

Fiú. Nagy Piszta!

Tanító. Hát miért nem álltál fel, mikor azt kérdeztem: Nagy István itt van?

Fiú. Kérem, tanár úr, én nem vagyok Nagy István, csak Nagy Piszta!

Babér.

Írói hír és dicsőség!
Ez volt minden álmom, vágyam,
Írtam verset, írtam prózát,
És eredményt mégse láttam.

Mig végre egy költeményem
Meghozta a rég várt babért:
A szatócs e költeménybe
Babért pakkolt két garasért.

G. O. B.

A híres vadász.

Férj. Lelkem, o künszekevényből vedjél esok elü o leghíresebb vodászkolondokot.

Nő. Minek oz neked? Mikar holnop ódj is vodászni medjel?

Férj. Mojd felalvasol nekem edj-kettüt, hodj én is todjok mogomról volomit elmandani o társoságnok o pihenü olott.

Aristophanes. Az új feltételek lényegesen eltérnek a régiéktől, a melyektől viszont mi nem térhetünk el az ön kedvéért. — *Budapest, P. Gy.* A humoreszk sorát várja, az adomák is helyet kapnak. — *Budapest, Sz. K.* Egyiket a kettő közül. — *Zombor, A. K.* A fogyatékos rimek diletáns-kézre vallanak, a kinek még sok gyakorlatra van szüksége. — *Felsőbánya, I. K.* Rögtön munderba bujtattuk. — *Budapest, M. J.* A históriát besoroztuk már is; a poéma tárgya ám banális. — *Postás.* A históriához képet kanyarítottunk, az apraja kép nélkül se képtelenség. — *Budapest, D. J.* Inkább naív, mint humoros; az sem válik előnyére, hogy olyan hosszúra van nyújtva. — *Rimaszombat, K. I.* Egyiket a közlendők közé tettük s a keresztapaságot is elvállaljuk, csak ne halaszsa soká, hanem tartsa meg a keresztelőt még az érettségi előtt. — *Budapest, R. Gy.* E héten csupa gyöngye vagy elcsépelet ötletet szedett rimekbe. — *Margitta, M.* Az életkép sokkal komolyabb, semhogy humoros lapban helyet foglalhatna.

Téli kura

a Szt. Lukácsfürdőben Budapest. Rheumatikus bajok, köszvény, neuralgiák, ischias stb. ellen. Nagy kénes iszapfürdő, külön fürdők. Massage, gépgyógyászat. Lakás és teljes ellátás; (közepes ár 25 frt hetenként). Lift. Meghülés kizárva. Prospektust ingyen küld az igazgatóság.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Leghirnevesebb gyártmányu bel- és külföldi

zongorák,
pianinók
és
harmoniumok
a
Zenepalotában

Kossuth Lajos-u. 22.

(Károly-körnt sarkán.)

Sternberg Ármin
és Testvére

cs. és kir. udvari szállítók.

Zongoratermeiben.

Zongorakölesönző intézet. Zongorahangolási és karbantartási évi bérletek a fővárosban.

Egyszeri hangolás 2 frt.

Egyszeri hangolás 2 frt.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési
felvételi irodában

TENCZER GYULA
LÁNG LIPÓT

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

Kitűnő italok.

Hideg buffet.

Kávéház megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

I. ker., Fehérvári-ut 32. sz.

alatt a gróf Hadik kaszárnya közelében, egy a mai kor igényeinek megfelelő, kényelmesen berendezett kávéházat nyitottam meg.

Vállalatom szives pártfogását valamint gyakori látogatást kérve vagyok kiváló tisztelettel

ZIDARITS ÖDÖN
kávéháztulajdonos

Keveset használt

4 szoba butor

hálószoba, ó-német, ebédlő, baroque szalon-, phantasia-, selyemszővetből. Teljes uriszoba. antique képek, szőnyegek. Bővebbet

Budapest, Váci-utca 11. I. em.

a butor-kereskedésben.

FÉNYKÉPEK

élet után

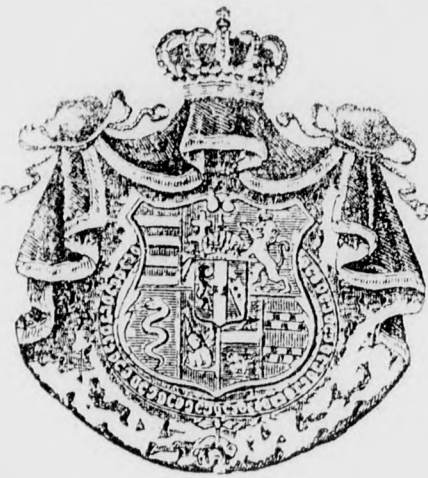
férfi- és női modell-tanulmányok művészek számára, szépségek (beautés), stereoscopok, pompás új párisi eredetiségek, 25 mignonképecske és képes tárgymutató 50 krnak levélbélyegeken való előzetes beküldése ellenében bérmentve. (Utánvételes küldés nem eszközöltetik.) **C. Jardillier Páris**

76 Rue Sedaine.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földművelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége

József főherczeg udvari szállító.

és szerb. kir. udvari szállító.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábormokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

REMINGTON IRÓGÉPEK

világhírűek!

VALLÁS- ÉS KÖZOKTATÁSÜGYI
magy. kir. miniszter.

Kivonat a „Hivatalos Közlöny“-ből.

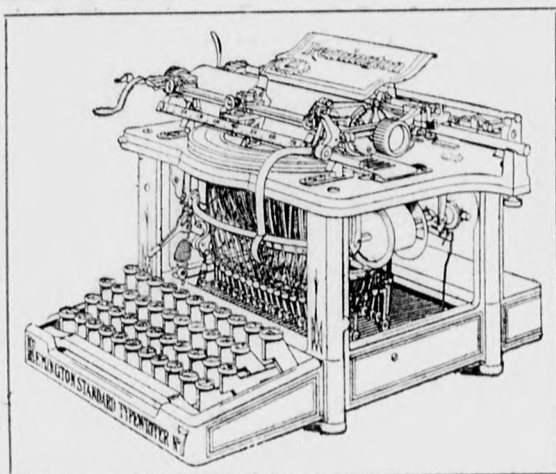
«A vallás- és közoktatásügyi magyar kir. miniszter a Remington írógépet (kapható Glogowski és Társa budapesti cégénél Erzsébet-tér 16.) az állami és egyáltalában a hazai tanintézetek részére leendő beszerzésre ajánlja.»

Festékpárna mellőzve.

4-soros billentyű 8-soros helyett.

Legfinomabb acélszerkezet.

Közismert nagy tartósság.

Központi vezeték nélkül.

Teljes magyar és német billentyűzet.

Minden betűnek csak egy billentyűje.

Legnagyobb sokszorosító-képességgel.

A REMINGTON nagy sikerrel használják :

A magyar, bosnyák, horvát, osztrák, francia,
angol, orosz és az amerikai kormányok,
Magy. kir. belügyminiszterium,
Magy. kir. közoktatásügyi miniszterium,
Magy. kir. földművelésügyi miniszterium,
Magy. kir. honvédelmi miniszterium,
Magy. kir. igazságügyi miniszterium,
Fiumei kormányzóságnál,
Hadtestparancsnokság, Sarajevo,
Királyi főügyészség, Budapest,

Magyar parlament,
Magy. kir. államvasutak igazgatósága,
Magy. kir. államvasutak üzletvezetőségei,
Magyar általános hitelbank,
Ganz és Társa,
Budapest székes főváros,
Királyi tábla Budapest, Győr stb.
Schlauch Lőrincz bíbornok,
Hornig Károly püspök.

Továbbá számtalan pénzügyintézetnél, gyárban, kereskedőnél, iparkamaráknál, ügyvédeknel, megyéknel, városoknál, közjegyzőknél, erdészeknél, íróknál, tanároknál, iskolákban, uradalmaknál stb., stb.

Remington írógépet *kivánatra vételkötelezettség nélkül küldünk saját költségünkre Budapesten, vagy az ország bármely részébe díjmentes bemutatásra és az egyszerű kezelés begyakorlására, bárhova ugyancsak saját költségünkre küldjük ki tisztviselőinket.*

Arjegyék bérmentve és ingyen.

Arjegyék bérmentve és ingyen.

GLOGOWSKI ÉS TÁRSA

BUDAPEST, Erzsébet-tér 16. szám.

Remington írógépek és Edison-mimeographok kiz. jogosított eladási telepe.

!! A LEGTÖKÉLETESEBB IRÓGÉP!!

!! Néhány év óta több százezer darab használatban !!

